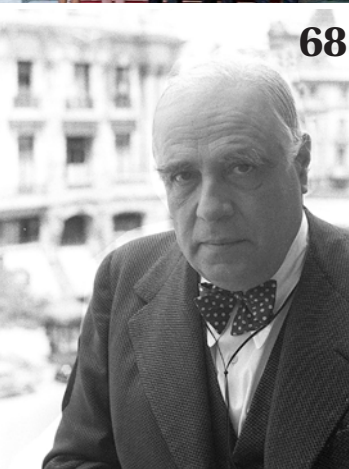

34

39

68

64

78

Cultura

- 70 LITERATURA I POLÍTICA
Eugeni d'Ors: el pilar corcat

La Galeria

- 73 LITERATURA
Entrevista a Mireia Calafell

- 74 LITERATURA I Joan Garí
La terra eixorca

- 75 MÓN EDITORIAL

- 76 MÚSICA I Xavier Aliaga
El 'maistream' de la nova era

- 77 CINEMA I Àlex Gorina
Felicitat cinèfila independent

- 78 TEATRE I F. Foguet i Boreu
Malfiances envers l'estranger

- 79 ART I Ricard Mas
Alejandro i Nazario

- 80 TELEVISIÓ I Toni de la Torre
Anomalia

- 81 GASTRONOMIA I Jaume Fàbrega
La Catalunya Nord reconquistada

La punxa grega

Tot l'engrenatge d'una de les superpotències mundials més indiscutibles –la Unió Europea– ha quedat en evidència per la crisi grega i les conseqüències derivades de la victòria electoral de Syriza. El Govern d'Alexis Tsipras es va comprometre a plantar cara a les imposicions que el Fons Monetari Internacional, la Comissió Europea i el Banc Central Europeu havien anat encadenant als seus antecessors per fer efectius nous préstecs que eviten la fallida del país. Tsipras, com la majoria dels grecs, considera que les conseqüències que se n'han derivat han estat contraproduents. Més encara, que impedeixen precisament la recuperació perquè han reduït el PIB i han empobrit la població. Té una part de raó. Els efectes de l'austeritat imposada han servit per contenir el dèficit, però no han reactivat l'economia grega. Acceptar-la sense més, doncs, comporta resignar-se a un sacrifici que podria resultar estèril o fins i tot suïcida.

Però les raons del primer ministre grec es dilueixen quan no es reforcen amb alternatives. El Govern de Syriza pot reclamar encara més ajornaments, fins i tot alguna quitança, però ha d'oferir, com a contraprestació alternatives solvents que impedeixen repetir la jugada. Eternitzar la insolvència. Les reformes estructurals profundes que necessita l'economia grega no han de ser només les reduccions en les prestacions socials, ni l'augment dels impostos, d'acord. Però hi ha altres decisions menys corrosives però més audaces que s'han de prendre. Des de la rebaixa sincera del pressupost de defensa fins a la reforma de l'administració o l'impuls dels sectors més innovadors que puguin reactivar l'economia. Alexis Tsipras sembla haver-se instal·lat massa ràpid en la protesta justificada però còmoda i reduccionista.

La crisi grega no només exhibeix els descosits crònics del país hel·lènic, també posa en entredit les costures de la mateixa Unió Europea. L'alegria inconscient amb què es van concedir fons estructurals i de cohesió, l'enorme temeritat d'acceptar dades de governs tèrbols sense contrastar-les ni verificar-les, la terrible impotència a l'hora d'exercir controls efectius. Si és cert que la sortida de Grècia de l'euro perjudica tot l'àmbit de la moneda única, encara ho ha de ser més la necessitat d'evitar aquests casos, i de fer front als problemes amb autoritat i solvència. Apel·lar a la "sobirania" dels Estats no pot convertir-se en una arma que desestabilitze el model i les institucions comunitàries. L'Europa de l'euro ha de ser un instrument regulador eficaç i solvent. Si la "petita" Grècia pot posar en evidència la "gran" Europa, l'invent acabarà rebentant de contradicció.

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí i Quica Sena
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.